

Lund Universitet

Institution för Kommunikation och Medier

Retorik B, Uppsats, 7,5 hp

Benjamin Wigø

Mellem fakta og fiktion:
Fantasitemaer i Hunter S. Thompsons
Hell's Angels

Examinator Mika Hietanen

VT 2023

INDHOLDSFORTEGNELSE

1 INDLEDNING	1
1.1 Baggrund	1
1.2 Tidligere forskning	2
1.3 Formål og problemstillinger	3
1.4 Materiale	3
1.5 Teori og metode	4
2 ANALYSE	6
2.1 Monterey Run, Labour Day 1964	6
2.1.1 Fantasitema: Moderne barbarer	7
2.1.2 Thompsons strategiske modreaktioner	7
2.1.3 Mediernes »sandhed«	9
2.2 Lynch-rapporten	9
2.2.1 Fra udskud til Robin Hood	10
3 DISKUSSION OG AFSLUTNING	13
KILDE- OG LITTERATURLISTE	14

1 INDLEDNING

1.1 Baggrund

Ifølge Hunter S. Thompson mente William Faulkner, at den bedste fiktion var mere sand end nogen form for journalistik.¹ Det er jeg også overbevist om. Når vi læser fiktion, beskuer vi en spejling af sandheden, der gør det muligt at se os ude fra vores egen forståelse. Som når en orangutang bliver selvbevidst ved netop at kigge på sit eget spejlbillede eller en fisk bliver hevet op af vandet og nu ser på det som en blank, skvulpende overflade i stedet for sit hjem, sit univers. Det er et metaperspektiv, der kommenterer ens eget og andres menneskers perspektiv. Min fascination af dette spejlbillede er særligt fokuseret på den smalle kløft mellem det fiktive og det faktuelle, det naturlige og det overnaturlige, det klare, konforme nu og den tågede, progressive fremtid. Derfor er der, ud over en akademisk, også en personlig interesse i at analysere den amerikanske journalist og forfatter Hunter S. Thompsons debutbog, og hvordan han forsøger at påvirke læserens opfattelse af verden gennem en fortælling af ens egen.

I næsten et år i midten af 1960'erne levede han med den nu verdensomspændende og notoriske motorcykelklub Hell's Angels.² På samme tidspunkt skrev de største amerikanske livsstilsblade og nyhedsmagasiner som *New York Times* og *Esquire Magazine* flittigt om klubbens medlemmer og deres handlinger. Overvejende med en vinkling, der fokuserede på det voldelige, alkoholiserede og misogyne, der i fortællingerne var nogle af klubbens varemærker. Thompsons personlige reportage fra hans tid med Hell's Angels blev samlet til hans bog, *Hell's Angels: The Strange and Terrible Saga of The Outlaw Motorcycle Gangs* (1966), som var de flestes første møde med ham og hans excentriske skrivestil, der efterfølgende blev betegnet som *gonzo-journalistik*.³ Bogen satte ham på det amerikanske kort, skabte en fascination for Hell's Angels alternative, rebelske livsstil og cementerede ham som en stemme i fiktion, journalistik og politik, med værker til følge som *Fear and Loathing in Las Vegas* (1971), der er blevet filmatiseret med Johnny Depp i hovedrollen.⁴

¹ Hunter S. Thompson, »Jacket Copy for Fear and Loathing in Las Vegas: A Savage Journey to the Heart of the American Dream«, *Criterion* (blog), 26/04 2011, <https://www.criterion.com/current/posts/252-jacket-copy-for-fear-and-loathing-in-las-vegas-a-savage-journey-to-the-heart-of-the-american-dream>.

² Wikipedia, »Hell's Angels: The Strange and Terrible Saga of the Outlaw Motorcycle Gangs«, redigeret 25/3 2023. https://en.wikipedia.org/wiki/Hell%27s_Angels:_The_Strange_and_Terrible_Saga_of_the_Outlaw_Motorcycle_Gangs

³ Wikipedia, »Hell's Angels«.

⁴ Wikipedia, »Fear and Loathing in Las Vegas (Film)«, sidst redigeret 28/5 2023. [https://en.wikipedia.org/wiki/Fear_and_Loathing_in_Las_Vegas_\(film\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Fear_and_Loathing_in_Las_Vegas_(film))

Hunter S. Thompson er for dem, der kender ham og hans bibliografi, synonymt med blomstrede beskrivelser af LSD-inducerede hallucinationer i journalistiske artikler, et rungende argument for anti-establishment og en generel fandenivoldskhed. I hans skrivestil, gonzo-journalistikken, er den skrivende journalist ikke en objektiv observatør, men derimod en del af den afrapporterede situation og i nogle tilfælde dens omdrejningspunkt.

Thompson kan siges at have opfundet gonzo-journalistikken, som netop bevæger sig et sted mellem fakta og fiktion.⁵ Det er i hans tekster til alle tider svært for læseren at vide, hvad der er sandt og altså sket, og hvad der er pure opspind. Gonzo-journalistikken er skabt af Thompson ud fra Faulkners idé. Skrivestilen er som den journalistiske kortfattet, beskrivende og malende, men den er også poetisk, kaotisk, ironisk og absurd, humoristisk og til tider profan i en barnlig grad. Denne vekselvirkning mellem litterært/journalistisk sprog og fakta/fiktion skaber et hulrum, hvor læseren let forveksler følelser med sandhed, og på den måde bliver hun påvirket i sin faktuelle forståelse af det fiktionelle.

1.2 Tidligere forskning

Hunter S. Thompsons litteratur, sprog og intentioner er blevet studeret og analyseret i flere afhandlinger. Fokusset er i adskillige på »Den Amerikanske Drøm« og Thompsons argument for dens død, samt en hædring af alternative drømme. Særligt værd at nævne er Brianna Doucets masterafhandling, der blandt andet konkluderer, at Thompson gennem sin gonzo-journalistik forsøger at »rette op« på opfattelsen af marginaliserede grupper og den sensationiserede frygt, der er blev skabt imod dem af medier, politikere og politi.⁶ Det er også værd at nævne Julia Kruses resultater fra hendes komparative *fantasitema*-analyse. Analysens artefakt er henholdsvis franske og tyske mediers skildring af en sag omkring Shell-koncernens olielagertank Brent Spar og Greenpeaces aktivistiske protester mod dem og den. Selvom artefakten ikke er åbenlyst beslægtet med denne opgaves, viser hendes forskning, hvordan medier, trods deres underforståede objektivitet, skaber vinklede fantasitemaer. Kruse konkluderer i hendes analyse, at de tyske medier skaber en »David mod Goliath fortælling«, der hædrer Greenpeaces kamp for miljøet imod de store kapitalistiske globale magter. De franske medier portrætterer i højere grad Greenpeace som terrorister og militante guerillaer,

⁵ Wikipedia, »Gonzo Journalism«, sidst redigeret 21/5 2023.

https://en.wikipedia.org/wiki/Gonzo_journalism

⁶ Doucet, Brianna J., »The American Dream, Micronationalisms, and the Three Part National Identity as Presented by Dr. Hunter S. Thompson«. *English Department Theses*, Paper 11 (Tyler: University of Texas at Tyler, 2017). <http://hdl.handle.net/10950/566>, hentet 29/05 2023, 96.

og Tyskland som »fanatic green moral censors«. ⁷ Der blev altså skabt to dramatiske realiteter, som er i direkte opposition, og Kruse mener, at disse i sig selv er argumenter, som forsøger at få befolkningen til at synes noget bestemt om en situation og handle derudfra. Forskningen giver denne opgave anledning til at forstå medierne som en essentiel aktør i skabelsen af retoriske visioner og i forlængelse af det narrativer, som gør en gruppe til *protagonister* og en anden til *antagonister*.

1.3 Formål og problemstillinger

Formålet med denne opgave er at undersøge, hvordan og hvorfor Thompson i bogen *Hell's Angels* forsøger at påvirke læserens forståelse af *Hell's Angels* og deres alternative livsstil. Opgaven vil undersøge de dramatiske realiteter og deres udvikling, som særligt medierne skaber. En naturlig kæde af spørgsmål dannes ud fra dette formål, som denne opgave også forsøger at besvare: Hvilke strategier bruger Thompson til at forsøge at påvirke læseren? Hvordan fungerer de i teksten? Hvorfor skriver han denne bog, og hvorfor på denne måde?

Formålet er ikke at afdække de forskellige fremlæggelses validitet, men retorisk at analysere og evaluere dem og deres eksistensberettigelse.

1.4 Materiale

Opgavens materiale er Hunter S. Thompsons bog *Hell's Angels*. ⁸ Bogen er intertekstuel. I den optræder både overskrifter fra forskellige aviser, udvalgte citater fra filosoffer, ukendte personer, hitsange, politiinspektører og kriminelle, men også dele af undersøgelser og politirapporter, digte fra samtidige og ældre kunstnere, samt breve, lister og meget mere. Langt det meste er overført til bogen med samme skrifttype som Thompsons tekst, uden at det er besværliggjort at afkode, hvem der er afsender på hver tekstdel. Langt de fleste citerede avisoverskrifter er eksempelvis skrevet i versaler, og enkeltstående citater har tydelig afsender på.

Imidlertid, både på baggrund af dette, opgavens formål og bogens genre og alder, er det ikke yderligere relevant at undersøge citaterne og referencernes validitet. Derfor afgrænser denne opgave sig også fra det materiale, der eksisterer omkring bogen i dens samtid. Fordi bogen har en længde på over 250 sider, bliver opgavens referenceramme en brøkdel af

⁷ Julia Kruse, »Fantasy Themes and Rhetorical Visions in the 'Brent Spar' Crisis: A Comparative Analysis of German and French Newspaper Coverage« i *Argumentation: An International Journal on Reasoning*, 15(4). (2001), 452.

⁸ Min version er en nyere udgivelse fra 2009 af Penguin Books og har kun titlen »Hell's Angels«.

materialets tekst, hvor jeg finder passager og citater, som er repræsentative for bogens generelle udtryk.

1.5 Teori og metode

For at undersøge de to versioner af fænomenet Hell's Angels og især Thompson metode at fremføre sin og forstå, hvordan de understøttes, udvikles og ekspanderer, er en *fantasi-temaanalyse* gavnlig. Analysemetoden er skabt af Ernest Bormann, og her refererer ordet *fantasi* ikke til en opdigtet verden, men er et »technical term used to understand the social reality of a group«. ⁹ Analysen har fire hovedbegreber: *fantasi-tema*, *chaining*, *fantasy type* og *rhetorical vision*. ¹⁰ Den sociale realitet, fantasi-temaet, er ikke sandt, selvom det kan indeholde valid fakta, men i stedet er det en fortolkende dramatisering af en situation eller et narrativ, en bestemt gruppe har tilfælles og som ikke er i nuet. Fordi man i fortællinger og genfortællinger vælger personer og hændelser at fremhæve, kan man også fremhæve dem i et positivt eller negativt lys. ¹¹ Dette er med til at skabe, ændre eller understøtte et fantasi-tema, som en gruppe af forskellige årsager tilslutter sig. Eksempelvis kan én gruppe mene, at en person blev 'uretfærdigt behandlet', fordi en person blev arresteret af politiet, hvorimod andre kan se situationen som 'et godt stykke politiarbejde'. Begge bygger på viden eller narrativer, og ingen af dem behøver være sande. Her skabes to fantasitemaer, som i sidste ende kan blive uforenelige, og dermed opstår der en grundlæggende uenighed i, hvordan verden faktisk ser ud.

Chaining, kædning, eller at kæde sammen (min egne oversættelser) er et koncept, der netop opstår når disse fantasitemaer kommunikeres eller udvikles. ¹² Dramatiseringerne vinder indpas eller afvises i forskellige grupper, store som små og i den succesfulde chaining får fantasitemaet flere tilhørere, som tror på denne sociale realitet og indtager den passende emotionelle respons til det, som fantasitemaet omhandler. Som Thomas J. St. Antoine og Matthew T. Althouse skriver, kan delinger af foreløbige dramatiseringer for få personer derfor lede til en delt symbolsk realitet for mange, eksempelvis ud fra massemediernes skildring. Specielt fordi generel konsensus omkring verdens tilstand skaber en følelse af fællesskab. ¹³ Således bliver de nytilkomne selv »ambasadører« for fantasitemaet. I disse *retoriske*

⁹ Althouse, Matthew T. og Thomas J. St. Antoine. »Fantasy-Theme Criticism« i *Rhetorical Criticism: Perspectives in Action*, 2nd edition, (red.) Jim Kuypers. (Lanham: Rowman & Littlefield, 2016), 167.

¹⁰ Althouse og Antoine, »Fantasy-Theme«, 168.

¹¹ Althouse og Antoine, »Fantasy-Theme«, 168.

¹² Althouse og Antoine, »Fantasy-Theme«, 169.

¹³ Althouse og Antoine, »Fantasy-Theme«, 169.

fællesskaber, som de betegnes, bliver fantasi-temaerne gruppens grobund for forståelse og motivation for både handlinger og holdninger, »that are grounded in a »social reality filled with heroes, villains, emotions and attitudes««. ¹⁴

Fantasy type bruges til at samle lignende, gentagede scenarier fra beslægtede fantasi-temaer. På denne måde kan en fantasitype blive en form for genvej til et overliggende fantasitema, som de andre også indgår i. ¹⁵ Eksempelvis kan det at referere til en person som »a motorhead« eller en situation med ekstrem følsomhed over for ens køretøj pege på et fantasitema om dygtige og nørdede mekanikere, men i andre sammenhænge, kan »a motorhead« være blevet brugt som nedgørende fortælling om grupper af personer med benzin og fart som deres eneste pejlemærke i livet, farlige og utilpassede, og tilknytter sig dermed en anden fantasitype og fantasitema.

Slutteligt er begrebet *rhetorical vision* en sammenførelse af fantasityper og fantasi-temaer til ét billede, én vision. Antoine og Althouse eksemplificerer dette med »Black Power, The Cold War«. ¹⁶ Den retoriske vision er den overordnede forståelse fra en gruppe, der indeholder de mindre scenarier, erfaringer og holdninger, og det kan typisk sammenfattes til nogle beskrivende ord eller en sætning. Visionen påvirker grupper både handlingsmæssigt og følelsesmæssigt, giver dem helte og fjender. Det er retoriske visioner, som man med en fantasitema-analyse ønsker at kunne konstruere ved at finde dramatiserede ytringer og kategorisere fantasitemaer i sin artefakt. ¹⁷ Herudfra vil man kunne fremvise forskellige grupper af mennesker ud fra deres retoriske vision, og forstå den fællesforståelse af et specifikt emne eller på et mere generelt plan deres holdning til livet, som influerer og guider deres holdninger og handlinger.

For at lave denne fantasitema-analyse, vil jeg i min læsning lede efter dramatiseringer og sammenkædninger, eventuelle fantasityper og samle dem under grupper af personer eller aktører, for derefter at forsøge at konstruere retoriske visioner. Dette gøres også for at lette sammenligningen af dem, deres strategier for kædning og den efterfølgende diskussion.

¹⁴ Althouse og Antoine, »Fantasy-Theme«, 169.

¹⁵ Althouse og Antoine, »Fantasy-Theme«, 169.

¹⁶ Althouse og Antoine, »Fantasy-Theme«, 170.

¹⁷ Althouse og Antoine, »Fantasy-Theme«, 171.

2 ANALYSE

Hell's Angels forløber sig over længere tid, og derfor er der et væld af situationer, som aktørerne i bogen dramatiserer. Imidlertid vil jeg bruge to skelsættende situationer, som jeg mener illustrerer de forskellige grupperingers retoriske visioner og derefter undersøge og analysere dem og deres udvikling. Sammenløbende vil jeg kommentere Thompsons ytringer og strategier, for til sidst i diskussionen sammenfatte dem.

2.1 Monterey Run, Labour Day 1964

»...a Labour Day Run is the biggest event on the Hell's Angels' calendar: it is the annual gathering of the whole outlaw clan, a massive three-day drunk that nearly always results in some wild, free-swinging action and another rude shock for the squares.«¹⁸

Sådan beskriver Hunter S. Thompson den begivenhed, der i 1964 bliver en af de afgørende for Hell's Angels og deres fremtidige virke, et årligt møde mellem alle de forskellige kapitler af Hell's Angels-motorcykelklubben: Oakland, San Bernardino, San Francisco, Hollywood med flere.

Mødet resulterede i, at fire medlemmer af Hell's Angels blev arresteret for voldtægt. Efter sigende skulle to piger være blevet voldtaget af flere medlemmer om natten på den sidste dag af klubbens weekendtur, som de fejrede ved et stort bål på stranden et stykke uden for Monterey, hvor de tidligere var samledes på en bar. »REPEATEDLY... ASSSAULTED AGED 14 AND 15... STINKING, HAIRY THUGS«¹⁹ og »HELL'S ANGELS GANG RAPE«²⁰, lød overskrifterne i aviserne. Senatoren George Murphy kaldte senere hen Hell's Angels for »the lowest form of animals«²¹. I tiden før eksisterede de også, var også kendt som 'outlaws', ballademagere med meter lange straffeattester og generelt destruktiv adfærd, »... like Genghis Khan on an iron horse, a monster steed with fiery anus«²², som Thompson selv beskriver dem i en humoristisk introduktion. Denne situation gjorde Hell's Angels til en berygtet bande landet over. Og her bliver fantasitemaerne tydeliggjort. Det er dog også tydeligt i bogen, at narrativerne ikke er enige om, hvad der egentlig skete den dag.

¹⁸ Thompson, *Hell's Angels*, 16.

¹⁹ Thompson, *Hell's Angels*, 23.

²⁰ Thompson, *Hell's Angels*, 28.

²¹ Thompson, *Hell's Angels*, 24.

²² Thompson, *Hell's Angels*, 14.

2.1.1 Fantasitema: Moderne barbarer

De to sindsoprivende ytringer fra medie billedet bliver efterfulgt af senator Murphys ligeledes negative ytring. Her ser vi altså en *chaining* af et fantasitema. Temaet kan også ses kædet i det officielle dokument »The Hell's Angels Motorcycle Clubs«, som den californiske rigsadvokat har skrevet: »their hair is usually long and unkempt [...] seem badly in need of a bath [...] a high percentage of Hell's Angels have criminal records«.²³ »Some of them are pure animals«,²⁴ siger et tidligere medlem, som senere blev politireporter. Temaet kan betegnes »Hell's Angels er beskidte, lovløse voldtægtsforbrydere uden morale« eller kortere; »Hell's Angels er moderne barbarer«. At gå imod disse efter sigende onde mennesker kan tilknyttes fantasitypen at stå op imod det onde.

2.1.2 Thompsons strategiske modreaktioner

Det er Thompson, der gengiver disse ytringer. Det gør han med en sarkastisk, hånende tone. Hans indledning til pressens beskrivelse af situationen er: »Nothing grabs an editor's eye like a good rape.«²⁵ I afsnittet efter skriver han: »an image flat guaranteed to boil the public blood«.²⁶ Han anklager altså medierne for at være sensationistiske i stedet for, og bestrider den fortælling, den fantasitype, som de skaber. Ligeledes får senator Murphy, udover tidligere af Thompson at blive introduceret som »the former tap dancer«²⁷ for at underminere hans politiske virke, også en anekdote tillagt sig, der får ham til at fremstå racistisk. Da Murphy skal forklare, hvorfor mexicanere udfører markarbejde, som kræver at man bøjer sig ned i stedet for amerikanere fra lokalområdet, citeres han af Thompson: »'They're built low to the ground', he said, 'so it's easier for them to stoop.'«²⁸ Historien er muligvis sand og problematisk, men det mest væsentlige er Thompsons strategi for at fremlægge disse opfattelser. Det er med en foragtende tone, at deres standpunkter fremføres. De indpakkes i en overdreven, absurd og humoristisk latterliggørelse. Heri eksisterer en del af gonzo-journalistikkens potentiale for at påvirke læseren. En ren journalistisk tilgang ville ikke have mulighed for at forme det fremlagte, men ville i stedet gengive det objektivt. Det overdrevne og sjove gør, at Thompson forsøger at få læseren til at se deres standpunkter som netop

²³ Thompson, *Hell's Angels*, 18.

²⁴ Thompson, *Hell's Angels*, 14.

²⁵ Thompson, *Hell's Angels*, 23.

²⁶ Thompson, *Hell's Angels*, 23.

²⁷ Thompson, *Hell's Angels*, 22.

²⁸ Thompson, *Hell's Angels*, 23.

overdrevne og latterlige, og læseren vil blive mere kritisk over for de fremtidige udtalelser fra disse aktører.

Strategien ligner det, man i en argumentationssammenhæng vil kalde en *ad hominem*-fallasi,²⁹ en fejlslutning, der bruges til at angribe modspilleren i stedet for hendes argument, for at nedgøre hende og hendes argumenters gennemslagskraft. Denne type fejlslutninger kan nemt give bagslag og skabe distance mellem dem, der bruger den og publikum. Imidlertid, når det pakkes ind i en humoristisk vending og stilistisk sprog, virker det mindre antagonistisk, og forsøger i stedet at skabe en form for indforstået alliance mellem Thompson og læseren. Det ses i de historier, som genren lader ham danne ud fra de »overdrevne« opfattelser:

If they are, after all 'the lowest form of animals', not even Senator Murphy could expect them to gather together in a drunken mass for any such elevated pastimes as ping pong, shuffleboard, and whist. Their picnics have long been noted for certain beastly forms of entertainment, and any young girl who shows up at a Hell's Angels' bonfire camp at two o'clock in the morning is presumed, by the outlaws, to be in a condition of heat.³⁰

Der er en tydelig ironi i sproget. Hele afsnittet skabes ud fra Murphys ytring, udstiller den og forsøger at modbevise den. På samme tid fremlægger han Hell's Angel's som simple drukkenbolte, der bare vil hygge sig med spil og sjov, som normale mennesker gør. Det er en væsentlig mere harmløs karakterisering end rigsadvokatens og avisernes. Sammen med den tidligere påstand om, at nyhedsredaktørerne er sensationalistiske, er denne kommentar også en del af et bud på en anden forståelse af Hell's Angels. Thompson tilbyder et alternativt perspektiv, et andet fantasitema, der portrætterer dem som normale mennesker, i stedet for barbarer. Thompson citerer i det foregående stykke det profilerede Hell's Angels-medlem, Terry the Tramp, for yderligere at vise normaliteten: »nobody wants trouble on a run. All we want to do is to have some fun and relax.«³¹

²⁹ Mika Hietanen, »Fallasianalys för retoriker«. *Retorisk kritik. Teori och metod i retorisk analys*, (red.) Otto Fischer, Patrik Mehren og Jon Viklund (Ödåkra: Retorikförlaget, 2014), 55.

³⁰ Thompson, *Hell's Angels*, 25.

³¹ Thompson, *Hell's Angels*, 27.

2.1.3 Mediernes »sandhed«

Ud over, at Thompson angriber forfatterne bag de negative portrætteringer og portrætteringer selv, anfægter han også validiteten af de hændelser, som aviserne og politiet skaber portrætteringerne ud fra. Både ved at høre historien fra Hell's Angels medlemmer, ved eksplicit i bogen at stille spørgsmålstejn til den logiske følge af historien og ved at fortælle, hvordan de to ofrer sidder i politibilen og griner til et klubmedlem, som bliver arresteret,³² forsøger Thompson at skabe en skepsis omkring situationen. Dette sker i flere passager i bogen, og er væsentligt at analysere. Fantasisitamaer er dramatiserede realiteter og ikke sande, men hvis deres baggrund, som de dannes ud fra, viser sig at være ude af trit med virkeligheden, vil de også have sværere ved at kædes sammen og sprede sig, samtidig med at læsere måske vil stoppe med at føle sig tilknyttet til det fantasisitama. Det er interessant, eftersom denne type strategi typisk vil henfalde til den klassiske journalistik, hvor det er den faktiske historie, som skal fortælles.

I denne situation veksler Thompson altså mellem en form for fiktion og fakta for at underminere fantasisitamaerne, som han ser aviserne, politiet og politikerne danne, men også dem og deres person, hvad de er motiveret af. Både på det følelsesmæssige plan og det faktuelle.

2.2 Lynch-rapporten

»POLITICIANS, like editors and cops, are very keen on outrage stories«.³³ Kort efter, at nyhederne om Hell's Angels tur til Monterey blev bragt, startede den nyansatte rigsadvokat Thomas C. Lynch en undersøgelse om dem. Det blev til en 15 sideres rapport med beskrivelser af Hell's Angels og deres aktiviteter, som var »colourful, [...] heavily biased and consistently alarming«³⁴, og ifølge Thompson var den så eftertragtet af pressen, at man måtte trykke et nyt oplag, hvilket igen forsøger at understrege den sensationalistiske forståelse af medierne. En del af rapporten beskriver dog også situationer, som for læseren er alarmerende. Eksempelvis at en gruppe medlemmer invaderede et hjem, smed manden ud af hjemmet og voldtog kvinden foran hendes tre børn.³⁵ Situationer som disse er med til at skabe et fantasisitama om, at man ikke engang kan være sikker fra Hell's Angels i sit eget hjem.

³² Thompson, *Hell's Angels*, 27.

³³ Thompson, *Hell's Angels*, 31.

³⁴ Thompson, *Hell's Angels*, 32.

³⁵ Thompson, *Hell's Angels*, 32.

Fordi der var flere af disse episoder, havde pressen materiale til at bringe længere fortællinger om Hell's Angels: »[T]he group has more than lived up to its sinister moniker«,³⁶ skrev *Time*. Thompson minder læseren om, at Monterey-episoden, som også er at finde i Lynch-rapporten og *Times'* artikel, på dette tidspunkt var blevet afblæst, eftersom doktoren undersøgte de to piger og ikke fandt beviser på voldtægt. Dette kan være et forsøg på at blødgøre modtagelse af citatet og uddraget af Lynch-rapporten for læseren, men fordi Thompson ikke eksempelvis benægter den tidligere nævnte episode, mener jeg det nærmere skal ses som en form for accept fra Thompsons side om, at Hell's Angels ikke *bare* er nogle mænd på motorcykler. Hvis de i sandhed har gjort noget så voldsomt, skal det ikke gendrives eller betvivles, men nævnes, som en retfærdig journalist ville have bragt historien. Her tilbyder Thompson et mere nuanceret billede på dem ved at lade episoden tale for sig selv uden at forsvare dem.

Rapporten og den efterfølgende medieomtale gjorde Hell's Angels til kendte: »One day they were a gang of bums [...] By the middle of 1965 they were firmly established as all-American bogeymen.«³⁷ I takt med medieomtalen kædes fantasitemaet om de farlige motorcykel-medlemmer ud i hele Amerika.

2.2.1 Fra udskud til Robin Hood

Rapporten skabte en fascination af Hell's Angels som fænomen. Hvem var de, hvorfor gjorde de, som de gjorde? »The Hell's Angels as they exist today were virtually created by *Time*, *Newsweek* and *The New York Times*«,³⁸ skriver Thompson. Og det havde konsekvenser for den måde, de blev mødt i verden på. Politiet var så meget efter Hell's Angels, at motorcyklister klagede til staten over at blive chikaneret. Det var blevet en krig for politiet, og pressen rapporterede ivrigt politiets sejre: »HELL'S ANGELS FADE IN VALLEY, POLICE PRESSURE TAMES OUTLAW CLUBS.«³⁹ Denne sejrfortælling er et tydeligt tegn på, hvordan pressen og politiet (og politikere) i samspil skaber en fortælling med politiet som heltene, og Hell's Angels som de onde, der skal bekæmpes. En landeplage, der skal tæmmes. Den *antagonisering*, som Hell's Angels møder, har givet dem en kontrær holdning til andre personers fantasitemaer om dem. De bliver vrede, når de læser om, hvor beskidte de er, men forsøger derefter at blive endnu mere beskidte.⁴⁰ Thompson beskriver denne let apatiske

³⁶ Thompson, *Hell's Angels*, 34.

³⁷ Thompson, *Hell's Angels*, 48.

³⁸ Thompson, *Hell's Angels*, 43.

³⁹ Thompson, *Hell's Angels*, 50.

⁴⁰ Thompson, *Hell's Angels*, 54.

tilgang til, hvordan denne marginaliserede gruppe forsøger at udstøde sig selv endnu mere med en medlidenhed. De forstår selv, at de er udstødte, men det er ikke en løsning for dem at blive normaliserede. De kan kun tage skridt endnu længere væk fra den gængse befolkning.

For mange medlemmer resulterer fantasitemaet om dem også i, at de mister deres jobs.⁴¹ Ikke fordi de har gjort noget, men blot fordi de er medlemmer af klubben. Det er en seriøs konsekvens ikke at kunne være ansat et sted på grund af ens fritidsuniform. Jeg mener, at Thompson fortæller dette for netop at understrege seriøsiteten af deres marginalisering. Det skaber problemer for mennesker, når de ikke kan deltage i samfundet ved at tjene penge. I stedet får de fleste arbejdsløshedsdagpenge og finde små ekstra jobs eller sælge ting, for at tjene ekstra penge til dagen og vejen. Denne fortælling forsøger at skabe en medfølelse for Hell's Angels, og rejser samtidig et spørgsmål, om det i et velfungerende land som Amerika burde være muligt at være en del af et lignende fællesskab, og lignende problem ses i citatet fra en eks-Angel: »you almost have to join a club. If you don't [...] you're nothing.«⁴²

Senere, på baggrund af den stigende presse og nogle tættere portrætter, som var atypiske, sker der endnu en udvikling i deres fantasitema. Fra at være disse lugtende, afskygelige udskud, påpeger Thompson en positiv udvikling: »Here was *Examiner*, which had always viewed Angels with fear and loathing, suddenly presenting them as misunderstood patriots.«⁴³ Udskammede, frygtede og misforståede, men også nationalistiske. »They're [...] the Billy the kids - they're the last American Heroes we have, man«⁴⁴ siger illustratoren og skaberen af hot rod-ikonet Rat Fink, Ed Roth. Her er en kommentar, som illustrerer en hidtil uhørt holdning. At Hell's Angels skulle være helte er præcis den modsatte dramatisering end mediernes, hvor politiet eller politikerne er *protagonisterne*.

Om det er filmen *The Wild One* fra syv år tidligere,⁴⁵ hvis fortælling drejer sig om en motorcykelklub og en fredløs med stærk moral, en god karakter, der har influeret fantasitemaet, er svært at afgøre. I hvert fald begynder Hell's Angels-medlemmer selv at kæde dette tema sammen, og de begynder at føle sig som »modern Robin Hoods«,⁴⁶ i stedet for udstødte. Det er interessant, hvordan Hell's Angels, som fantasitemaerne jo omhandler, også selv forholder sig til mediernes og borgernes dramatiserede realiteter og endda tilknytter sig dem.

⁴¹ Thompson, *Hell's Angels*, 60.

⁴² Thompson, *Hell's Angels*, 83.

⁴³ Thompson, *Hell's Angels*, 65.

⁴⁴ Thompson, *Hell's Angels*, 60.

⁴⁵ Wikipedia, »The Wild One«, redigeret 16/4 2023. https://en.wikipedia.org/wiki/The_Wild_One

⁴⁶ Thompson, *Hell's Angels*, 75.

Deres selvforståelse er også en retorisk vision, som kan påvirkes og som fællesskab kan en udefrakommende retorisk vision blive den, der kædes sammen internt.

Til et senere årligt arrangement for medlemmerne, hvor fascinationen og frygten for Hell's Angels bliver beskrevet af Thompson, som om den er smeltet sammen i en følelse, der minder om den, en stamgæst i zoologisk have vil have for løverne, snakker lederen Barger i omkring en time til reportere, for at forklare, hvem Hell's Angels er: »Actually we're conformists. To be an Angel you have to conform to the rules of our society [Angels' society, red.] [...] There'd be no trouble if we was left alone.«⁴⁷ Denne beskrivelse er muligvis den reneste af den retoriske vision, som Hell's Angels har om sig selv. Det bliver fortalt af lederen Barger, som har været det i lang tid. Thompson beskriver resten af arrangementet som fredfyldt, hyggeligt og uden problemer med borgerne fra byen, de er på besøg i. Næsten som om at borgerne og Hell's Angels finder en fælles måde at eksistere på.

⁴⁷ Thompson, *Hell's Angels*, 209.

3 DISKUSSION OG AFSLUTNING

Det er tydeligt i *Hell's Angels*, at pressen, politiet og politikerne forsøger at skabe en retorisk vision om, at Hell's Angels er farlige og ikke kan have lov til at koeksistere med resten af det amerikanske samfund. Det er også tydeligt, at Thompson og Hell's Angels selv forsøger at modbevise denne retoriske vision og i stedet fremføre et, hvor Hell's Angels er protagonister i deres egen historie, og ikke antagonister i Amerikas. Som det ovenstående kapitel viser, kan det også synes, at de lykkes med i hvert fald at nuancere det. Imidlertid er det stadig væsentligt at diskutere, *hvorfor* Hunter S. Thompson skriver denne bog, forsøger at påvirke læserne og bruger tid med Hell's Angels. Svaret kan kun tilnærmes og bliver i bedste fald et kvalificeret gæt, men ud fra strategierne, som han benytter, kan noget udledes. Specielt frygten for dem forsøger han at modbevise, samtidig med at Thompson viser et eksistensgrundlag, der ikke handler om voldtægter og ballade, men i stedet et fællesskab for dem, som bare vil hygge sig og have det sjovt. Jeg mener, at Thompson argumenterer for, at disse isolerede *mikronationalismer* inde i større samfund er acceptable, og at selv grupper, der ser farlige ud og ikke nødvendigvis tager nydelse i at være konforme til nogle regler, man ikke selv har været med til at skabe, kan være konforme indenfor regler, der giver mening for dem. Imidlertid er hans beskrivelse af Hell's Angels også nuanceret, og sandsynlige voldtægter skal ikke gendrives, ligeledes den måde mange kvindelige Hell's Angels-medlemmer bliver ringe behandlet.

Hans argumentation bevæger sig både i fakta og fiktion, og det er en særlig virksom strategi her, netop fordi retoriske visioner og fantasitemaer skabes i rummet mellem dem.

Fordi Thompson forstår, at opfattelser og sociale realiteter er dramatiserede ud fra situationer og de fortællinger, som følger, bliver gonzo-journalistikken et effektivt middel, hvor man kan bevæge sig på og imellem de to planer gnidningsfrit. Samtidig gør hans humoristiske, absurde historier at læseren helt naturligt nemmere tager hans parti.

I bogen udfører han en kritisk gennemgang af, hvordan medier, politikere og politi skaber fantastitemaer, der er skabt ud af opspind og skader nogle mennesker, marginaliserer dem, skaber frygt og intolerance, selvom det også bliver bevist, at disse små samfund kan koeksistere. Bogen er et opråb imod at leve efter fantasitemaer, der er skabt af andre, specielt de sensationalistiske nyheder, imod at være intolerant over for alternative levemåder og i stedet være åben og nysgerrig. At kigge mod nye versioner af Den Amerikanske Drøm, en ny retorisk vision om sit land.

KILDE- OG LITTERATURLISTE

Althouse, Matthew T. og Thomas J. St. Antoine. »Fantasy-Theme Criticism« i *Rhetorical Criticism: Perspectives in Action*, 2nd edition, (red.) Jim Kuypers, 167-190. Lanham: Rowman & Littlefield, 2016.

Doucet, Brianna J., »The American Dream, Micronationalisms, and the Three Part National Identity as Presented by Dr. Hunter S. Thompson«. *English Department Theses*, Paper 11. Tyler: University of Texas at Tyler, 2017. (hentet 29/05 2023)

<http://hdl.handle.net/10950/566>

Hietanen, Mika. »Fallasianalys för retoriker«. *Retorisk kritik. Teori och metod i retorisk analys*, (red.) Otto Fischer, Patrik Mehren og Jon Viklund, 53-69. Ödåkra: Retorikförlaget, 2014.

Kruse, Julia. »Fantasy Themes and Rhetorical Visions in the 'Brent Spar' Crisis: A Comparative Analysis of German and French Newspaper Coverage«. *Argumentation: An International Journal on Reasoning*, 15(4), 439-456. 2001.

Thompson, Hunter S., *Hell's Angels*. London: Penguin Books, 2009.

Thompson, Hunter S. »Jacket Copy for Fear and Loathing in Las Vegas: A Savage Journey to the Heart of the American Dream«, *Criterion* (blog) 26/04 2011,

<https://www.criterion.com/current/posts/252-jacket-copy-for-fear-and-loathing-in-las-vegas-a-savage-journey-to-the-heart-of-the-american-dream>.

Wikipedia, »Fear and Loathing in Las Vegas (Film)«, sidst redigeret 28/5 2023.

[https://en.wikipedia.org/wiki/Fear_and_Loathing_in_Las_Vegas_\(film\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Fear_and_Loathing_in_Las_Vegas_(film))

Wikipedia, »Gonzo Journalism«, sidst redigeret 21/5 2023.

https://en.wikipedia.org/wiki/Gonzo_journalism

Wikipedia, »Hell's Angels: The Strange and Terrible Saga of the Outlaw Motorcycle Gangs«, sidst redigeret 25/3 2023.

https://en.wikipedia.org/wiki/Hell%27s_Angels:_The_Strange_and_Terrible_Saga_of_the_Outlaw_Motorcycle_Gangs

Wikipedia, »The Wild One«, sidst redigeret 16/4 2023.

https://en.wikipedia.org/wiki/The_Wild_One